

Sygn. akt II Cz 568/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras

SSO Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. U.

przeciwko (...) z siedzibą w S. we F. działający przez oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego

na postanowienie zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt I C 1877/14

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 568/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 30 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu nie obciążył powódki M. U. kosztami postępowania.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy wskazał, że znajduje ono podstawę w art. 102 k.p.c. ze względu na sytuację materialną i rodzinną powódki.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w łącznej wysokości 2.136,00 zł (tj. wysokości proporcjonalnej do wyniku sprawy) oraz o obciążenie powódki kosztami postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa prawnego.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisu postępowania, mające wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 102 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i orzeczenie o nieobciążaniu powódki obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pozwanego pomimo tego, że przesłanką zastosowania tego przepisu nie jest sytuacja materialna zobowiązanego do ich uiszczenia. Nadto pozwany podniósł, że powódka, chcąc

dochodzić swoich roszczeń, winna była zabezpieczyć środki na wypadek niepowodzenia powództwa, zwłaszcza że w toku niniejszego postępowania korzystała z usług profesjonalnego pomocnika z wyboru.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na uznaniu, że w sprawie zaszedł szczególnie uzasadniony wypadek, który winien skutkować nieobciążaniem pozwanej obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów postępowania, pomimo przegrania procesu (art. 102 k.p.c.).

Pod pojęciem „wypadków szczególnie uzasadnionych” należy zakwalifikować okoliczności związane z przebiegiem procesu (np. wytoczenie powództwa w oparciu o utrwaloną interpretację przepisów, od której następnie odstąpiono; precedensowy charakter sprawy; nielojalne prowadzenie procesu przez stronę przeciwną; charakter żądania poddanego pod rozstrzygnięcie sądu), ale również – wbrew twierdzeniom skarżącego – pozostające poza jego obszarem (np. stan majątkowy stron, ich sytuacja życiowa).

Całokształt okoliczności sprawy wskazuje, że należy uznać za trafne stanowisko Sądu I instancji, iż w niniejszym wypadku zachodzą szczególne okoliczności, które zezwalały na zwolnienie powódki z obowiązku zwrotu pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego. Za tego rodzaju konstatacją przemawia nie tylko wskazana przez Sąd I instancji trudna sytuacja materialna pozwanej, która osiąga niewielki dochód, a jednocześnie wychowuje dorastającą córkę, lecz również dalsza szczególna okoliczność związana z przebiegiem procesu w postaci przyznania powódce przez pozwanego w toku niniejszego postępowania dochodzonego pozwem świadczenia z tytułu utraconych zarobków oraz kosztów leczenia, które są wymierne w swojej wysokości, a których mimo to pozwany konsekwentnie odmawiał powódce w toku postępowania likwidacyjnego. Natomiast w zakresie żądania powódki zasądzenia od pozwanego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, należy uznać, że za zastosowaniem art. 102 k.p.c. przemawia w tym przypadku rodzaj dochodzonego roszczenia, którego wysokość nie jest obiektywna i zależy od uznania sądu, które może odbiegać od subiektywnego poczucia krzywdy poszkodowanego. Nadto przeciwko obciążaniu powódki kosztami zastępstwa procesowego pozwanego przemawia okoliczność, że pozwany jest profesjonalistą, o silnej pozycji, który obronę przeciwko żądaniom ubezpieczonych z tytułu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej ma standardowo wpisane w zakres swoich zwykłych czynności, powódka natomiast jako konsument, z pewnością nie posiada odpowiednich kompetencji do samodzielnego prowadzenia tego rodzaju sprawy, co w pełnym zakresie uzasadniało skorzystanie przez nią z pomocy profesjonalnego pełnomocnika. W tym stanie rzeczy, wobec uzyskania przez powódkę z tytułu ochrony ubezpieczeniowej świadczeń w łącznej wysokości niespełna 2.800,00 zł, wespół z faktem konieczności poniesienia wynagrodzenia własnego pełnomocnika, obciążenie powódki kosztami zastępstwa procesowego pozwanego spowodowałoby pozbawienie powódki wszelkiej rekompensaty za skutki wypadku komunikacyjnego, któremu uległa.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia.